

Vinko Beličič

Žalostinka

Ne morem vas prešteti, ki trohnite,
so klena semena bodočega rodu.
Ne morem vas oteti, ki strmite,
obsojeni, na ono stran od tu.

Med zvezdami potuje mesec ko nekoč
in veter bega čez kopnine zdihujoč.

Ne vidim zore, srce je ne sluti,
preubog sem, dragi, da bi vam tolažbe dal —
ko človek, ki mu je nenadno spluti
na reko večnosti... za tabo, Jaroslav...

Pesem o smrti in življenju

Za koso obnemele gole košenice
že Mali Šmaren najde v plašču voljnih trav
in rožnik vnovič nudi sapam razcvetelo lice.

Utrujen tožim za pokojem kutin, drag, brežin,
za spevi nočnimi, za živimi koraki.

Le molk in grob.

A tu novorojeni sin.

Bog smrti in življenja je to drobno bitje dal,
ki zdaj iz zibke sije luč na črne rakve —
o, živi, rasti, sij i posihmal!